

Spoorzoeken in een mist van stof

Het was te verwachten. Adwin Hoondert was niet blij na afloop van de negende etappe van de Dakar 2015. Die etappe bestond uit 450 kilometer gebonk door het stof. Door wat akkefietjes onderweg kwam Hoondert in het donker te rijden. “In het donker in het stof, dat is alsof je door dichte mist rijdt. Je tuurt je hartstikke scheel en je ziet nog niks.”

Het eerste akkefietje was dat Hoondert de weg kwijt raakte in de duinenstrook in het begin van de proef. “Je zou zeggen dat we daar zo onderhand de weg wisten, want daar hebben we al vier dagen rondjes gereden. Maar dat was nou net het probleem. Alles is kapot gereden, overal staan sporen, alle kanten op. Het is een wirwar van jewelste. En het lijkt allemaal op elkaar, zeker als je er al een paar keer bent geweest en iedere keer vanaf een andere kant komt.”

Na dat rondje van de zaak vloog Hoondert op een grindpad vol stenen rechtdoor in een bocht. De lekke band, kromme velg en kromme stuercilinder die dat uitstapje opleverde, kostten even tijd. “Daar hebben we wel weer een poosje staan hobby’ën. We waren natuurlijk al niet als eerste gestart, maar door dat extra tijdverlies kwamen we in het donker terecht. Daar moesten we nog een waypoint zien te vinden.”

Hoondert en zijn mannen waren niet de eersten die zoekend rondjes reden op zoek naar dat elektronische controlepunt. Vóór hen hadden er al motoren, quads, auto’s en andere trucks rondgecrosst. Die hadden er zodoende een aardige puinhoop van gemaakt. “En dan in het donker. En in het stof, want er zat geen wind meer dus het bleef allemaal hangen. Er waren nog een stuk of vijf, zes motorrijders onderweg. Als die er nog zijn als wij langskomen, dan weet je al dat het niet best gaat. Eentje stond zonder achterlicht stil op het pad. Ik zag hem op het laatste moment uit het stof opduiken. Ik moest vol in de ankers. Je schrikt je te pletter. Die vent ook, waarschijnlijk.”

Het kostte even spoorzoeken, maar het gewraakte waypoint werd keurig gehaald en met alle punten op de kaart kon Hoondert koers zetten richting het bivak in Calama. Bijna nog miste hij de finish in het stof. “Ik heb bijna het finishtentje eruit gereden. Ik zag de controlepost niet. Ze waren al aan het opruimen en hadden de vlaggen al opgeborgen. Lekker handig weer.”